

6 anledningar varför Artikel 6 är viktig för näringslivet

Marknadsmekanismer är en viktig del för att vi ska nå målen i Parisavtalet. Därför stödjer näringslivet robusta regler kring implementering av Parisavtalets Artikel 6, som har potentialen att skicka tydliga prissignaler till marknaden, driva på klimatomställningen, mobilisera finansiella resurser och skapa incitament för högre klimatambitioner och mer resoluta åtgärder.

Potentialen i en lyckad implementering av Artikel 6 är stor och alla parter, såväl regeringar, företag som andra aktörer skulle gynnas. I synnerhet har Artikel 6 potentialen att:

1. Avsevärt sänka den totala kostnaden för klimatåtgärder och höja länders Nationellt fastställda bidrag (NDC)

- Nuvarande nationella klimatplaner och åtgärder är inte tillräckliga för att sänka utsläppen i den takt som är nödvändig för att nå klimatmålen. Internationellt samarbete i form av utsläppshandel, i synnerhet s.k. koldioxidmarknader, kommer bli allt viktigare när pressen på länder ökar för att nå 2030 och 2050 års mål samtidigt som finansieringsbehovet för klimatomställningen trappas upp.
- Hälften av de initiala Nationellt fastställda bidragen (som tillsammans står för 31 % av de globala utsläppen) inkluderar redan internationellt samarbete i form av koldioxidmarknader och fler förväntas tillkomma.
- Parisavtalets Artikel 6 möjliggör för

länder att betydligt sänka kostnaden för sina utsläppsminskningar genom att samarbeta och involvera den privata sektorn. I en rapport författad av *International Emissions Trading Association* och *University of Maryland* visade man att Artikel 6 har potentialen att reducera den totala kostnaden för att genomföra nationella klimatplaner med hälften. År 2030 skulle det röra sig om totalt 250 miljarder USD årligen i minskade kostnader.

- Om länder återinvesterar dessa sparade medel i nya klimatsatsningar skulle Artikel 6 möjliggöra en ytterligare femtioprocentig minskning av utsläpp till 2030 – motsvarande 9 miljarder ton koldioxidutsläpp per år, utöver de 8 miljarder tons minskning som man för närvarande har åtagit sig – vilket i längden kan leda till att öka länders NDC:er.

2. Öka den privata sektorns investeringar för att nå nettonollutsläpp till 2050

- De monetära fördelarna med att ställa om till låga utsläpp beräknas till 26 biljoner USD till 2030 jämfört med nuvarande utsläppsnivåer. Enligt *International Energy Agency* kommer det krävas cirka 16,5 biljoner USD i investeringar till 2030 enbart i energieffektiviserande och koldioxidsnåla tekniker.
- Tydliga riktlinjer om hur man redovisar överföringar av utsläppsminskningar, vilken typ av projekt som accepteras och regler kring mätning och verifiering av utsläpp är avgörande i sammanhanget. Detta kommer att bidra till att ge den privata sektorn den tydlighet och förutsebarhet som behövs för att investera de miljarder, för att inte säga biljoner, som behövs för att klara omställningen till nettonollutsläpp.

3. Öka skalan och takten i klimatfrämjande åtgärder, utvecklingen och spridningen av ny teknik samt stödet för hållbar utveckling

- Att minska kostnaderna för utsläppsminskningar ger beslutsfattare och företag den flexibilitet och tilltro som möjliggör mobiliserandet av ytterligare offentliga och privata finansiella medel.
- Det kan i sin tur leda till en högre ambitionsnivå generellt och främja takten i klimatomställningen globalt.
- Om Artikel 6 utformas och

implementeras på ett korrekt sätt kommer den att skapa förutsättningar för den privata sektorn att trappa upp sina investeringar i teknik som minskar utsläppen, främja tekniköverföring såväl som kapacitetsbyggande åtgärder från utvecklade länder till utvecklingsländer och stödja hållbar utveckling.

4. Förtydliga hur koldioxid kan prissättas globalt, reducera fragmenteringen och undvika potentiella handelskonflikter

- Trots avsaknaden av en överenskommelse flyttar många länder fram sina positioner i frågan om prissättning av koldioxidutsläpp. Flertalet stora bolag har också redan en skuggmodell för prissättning i sina egna verksamheter samtidigt som frivilliga koldioxidmarknader blir allt mer populära.
- Idag finns det över 60 olika nationella eller regionala mekanismer för prissättning av koldioxid, medan fler är under utarbetande. Detta har skapat fragmentering internationellt, vilket kombinerat med mekanismernas administrativa komplexitet utgör en växande utmaning och riskfaktor för företag globalt.
- Artikel 6 är i sig inte avsedd att leda till ett globalt pris på koldioxid. Däremot möjliggör den större transparens och koordinering kring prissättning av koldioxid globalt och kan inte minst bidra till att motverka potentiella unilaterala och protektionistiska åtgärder som oavsiktligt kan leda till handelskonflikter.

5. Driva på multilaterala samarbeten och stärka samarbetet med den privata sektorn

- Artikel 6 kan stärka samarbetet mellan regeringar, näringsliv och andra nyckelaktörer i olika sektorer och jurisdiktioner, såväl lokalt som globalt. Det ger dem också en möjlighet att tillsammans arbeta för att minska utsläppen i snabbare takt och till lägre kostnad än i dagsläget.
- Den privata sektorn spelar en nyckelroll i den praktiska implementeringen av Artikel 6.

6. Även om reglerna fortfarande måste färdigställas är Artikel 6 i praktiken redan här

- Samtidigt som arbetet med att färdigställa Artikel 6 fortlöper har regeringar och organisationer runt om i världen redan beviljat 345 miljoner USD för utvecklandet och implementerandet av Artikel 6-relaterade pilotprojekt i olika delar av världen.
- Enligt *Climate Focus* har det sedan 2018 skett en betydande ökning av antalet pilotprojekt relaterade till Artikel 6. Många av dem erbjuder praktiska, mångfacetterade och kreativa tillvägagångssätt för några av de största utmaningarna som diskuteras inom ramen för klimatförhandlingarna. Dessa projekt kan ge användbara insikter för en lyckad implementering av Artikel 6.
- Dessa positiva erfarenheter kan fungera som viktiga referenspunkter för förhandlingarna under COP26.

